

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 420/05
25.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i dr Gligorija Spasojevića, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA i dr.**, zbog krivičnog dela otmice iz člana 64. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., rešavajući o žalbama branilaca optuženih: AA, BB i VV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.1334/03 od 01.11.2004. godine, na sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optužene VV, njenih branilaca i branioca optuženog AA, dana 25.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Žalbe branilaca optuženih AA, BB i VV, se **ODBIJAJU**, kao neosnovane i presuda Okružnog suda u Beogradu K.1334/03 od 01.11.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom, oglašeni su krivim optuženi: AA, BB i VV, zbog krivičnog dela iz člana 64. stav 2. i 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, a optuženi AA i zbog krivičnog dela iz člana 53. stav 2. KZ RS, pa su nakon opozivanja uslovnih osuda, u odnosu na optuženog AA i BB, kako je sve to detaljno navedeno u izreci prvostepene presude, osuđeni i to: optuženi AA, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od šest godina i šest meseci, optuženi BB, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od šest godina, a optužena VV, primenom člana 42. i 43. OKZ, na kaznu zatvora u trajanju, od jedne godine. U izrečene kazne, optuženima je uračunato vreme provedeno u pritvoru. Optuženoj VV, je izrečena mera bezbednosti, obaveznog lečenja narkomana. Oštećeni je sa imovinsko pravnim zahtevom upućen na parnicu. Svi optuženi su oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude, žalbe su blagovremeno izjavili:

-branilac optuženog AA, advokat AB, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevao, da ga sud izvesti o sednici veća;

-branilac optuženog BB, advokat AV, pobija prvostepenu presudu, zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da se pobijana presuda preinači, tako da se optuženom izrekne blaža kazna;

-branilac optužene VV, advokat AG, iz svih zakonskih razloga, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, sa predlogom, da se pred drugostepenim sudom održi glavni pretres i da se izvesti o sednici veća;

-branilac optužene VV, advokat AD, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači tako, da se optužena blaže kazni. U žalbi je zahtevao, da njega i optuženu sud izvesti o sednici veća.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku, pod Ktž.552/05 od 31.03.2005. godine, predložio, da se žalbe branilaca optuženih, odbiju, kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optužene VV, njenih branilaca, advokata AD i AG i branioca optuženog AA, advokata AB, a u odsutnosti Republičkog javnog tužioca Srbije i branioca optuženog BB, koji su o sednici veća uredno obavješteni, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u žalbama branilaca optuženih i predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Žalbe su neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu, u smislu člana 380. stav 1. ZKP, Vrhovni sud nije našao da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti povreda krivičnog zakona, na koje pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbama branilaca optuženih AA i VV, pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i s tim u vezi, navodi da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama i da su dati razlozi nejasni i u znatnoj meri protivrečni. Vrhovni sud nalazi da su u obrazloženju prvostepene presude, navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama i to u pogledu postojanja svih obeležja krivičnih dela, za koje su optuženi oglašeni krivim i osuđeni. U tom smislu, u obrazloženju prvostepene presude, u odnosu na optuženog AA i VV, prvostepeni sud je naveo jasne i neprotivrečne razloge, da su optuženi po prethodnom dogovoru, obmanom oštećenog doveli u stan optuženog AA, sa namerom da ga ne puste na slobodu, dok ne vrati 50 evra, a potom su pretnjom, koju je optuženi AA i ostvario, da će ga teško telesno povrediti, ostvarili cilj otmice. Detaljni, jasni i neprotivrečni razlozi u pogledu ovih bitnih činjenica, dati su na strani 14, 15 i 16 prvostepene presude i to nakon, svestrane ocene iskaza oštećenog, optuženih i ostalih izvedenih dokaza. Stoga su, neosnovani navodi u žalbi branioca optuženog AA, da u prvostepenoj presudi, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama u pogledu nanete teške telesne povrede oštećenom, zatim u pogledu upućenih pretnji oštećenom, kao i u žalbi branilaca optužene VV, da nisu dovedeni valjani razlozi da je optužena znala, zbog čega je oštećenog obmanom dovela u stan optuženog AA. Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je naveo jasne i opširne razloge, nakon ocene nalaza i mišljenja veštaka (strana 17 stav dva pobijane presude) i u pogledu mehanizma nastanka teške telesne povrede oštećenom, pa je stoga, žalba branioca optuženog AA i u ovom delu, neosnovana.

Žalbama branilaca optuženih AA i VV, se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Vrhovni sud, nalazi da je prvostepeni sud nakon svestrane ocene odbrana optuženih, iskaza oštećenog i iskaza svedoka GG i DD, zatim medicinske dokumentacije i nalaza i mišljenja veštaka, pravilno utvrdio, da su optuženi po prethodnom dogovoru, tako što je optužena VV, obmanom dovela oštećenog u stan optuženog AA, da mu je potom optuženi AA, pretio i nakon toga, naneo tešku telesnu povredu sa trajnim značajnim funkcionalnim nedostatkom, a sve to radi ostvarenja cilja otmice oštećenog i iznude 50 evra od oštećenog, koji iznos je svedok GG - majka oštećenog i isplatila, kako je sve to detaljno utvrđeno u izreci i obrazloženju prvostepene presude. U vezi svega toga, branioci optuženih u žalbama neosnovano dovode u pitanje pravilnost činjenice utvrđene, od strane prvostepenog suda, da su optuženi navedena krivična dela izvršili po prethodnom dogovoru. Ovu činjenicu, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio, nakon svestrane ocene odbrana optuženih (strana 14 stav četiri i pet i strana 15 stav jedan i dva prvostepene presude), te je nakon toga i svestrane analize svih okolnosti, pod kojima su krivična dela izvršena, izveo pravilan činjenični zaključak o postojanju prethodnog dogovora, svih optuženih.

Neosnovano se žalbama branilaca optuženih AA i VV, pobija prvostepena presuda zbog povrede krivičnog zakona. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno primenio krivični zakon, kada je našao da se u radnjama optuženih, stiču sva objektivna i subjektivna obeležja krivičnih dela iz člana 64. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, a u odnosu na optuženog AA i krivičnog dela iz člana 53. stav 2. KZ RS. Kako je prvostepeni sud pravilno utvrdio postojanje prethodnog dogovora optuženih i posledice nanetih povreda oštećenom, to su neosnovani navodi u žalbi branioca optuženog AA, da se u radnjama optuženog stiču samo obeležja krivičnog dela iz člana 53. stav 1. KZ RS.

Žalbama branilaca, svih optuženih se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog odluke o kaznama. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud optuženima pravilno i u dovoljnoj meri cenio sve okolnosti, koje su od uticaja na vrstu i visinu krivičnih sankcija. U tom smislu, prvostepeni sud je u dovoljnoj meri cenio sve navedene okolnosti i pri tome, optuženima AA, za oba krivična dela utvrdio, minimum kazni propisane zakonom, a optuženom BB, izrekao minimum kazne propisan zakonom za krivično delo iz člana 64. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS. Kako su obojica optuženih osuđivani, to Vrhovni sud, nalazi da je neosnovan predlog u žalbama branilaca optuženih, da im se

izreknu blaže kazne. Nadalje, po oceni ovog suda, prvostepeni sud je pravilno postupio, kada je u odnosu na obojicu optuženih, opozvao uslovne osude, po navedenim pravnosnažnim presudama, kako je sve to navedeno u izreci pobijane presude. Što se tiče predloga u žalbama branilaca optužene VV, da se optuženoj izrekne, blaža kazna, Vrhovni sud nalazi da je prvostepenom presudom optuženoj ublažena kazna primenom, člana 42. i 43. OKZ, na najmanju zakonom propisanu kaznu, te da stoga, izricanje blaže kazne, po zakonu nije moguće. Prema tome, sledi, da izrečene kazne optuženima i po oceni Vrhovnog suda, odgovaraju stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženih, kao izvršilaca, te da će navedenim kaznama ostvariti svrha kažnjavanja propisana u članu 33. OKZ.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Za predsednika veća

sudija,

Zoran Popović, s.r. Predrag Gligorijević, s.r.

Za tačnost otpravka

an